

nerazumljiv. Predočuj si zatoraj vsako pisateljevo misel in pazi marljivo, kako piše in izrazuje. 2) Da pa tudi v spominu ohraniš, kar bereš, treba je, da eno in isto reč večkrat prav pazno in temeljito prebereš. — Kdor pa svojemu spominu dosti ne upa, ni odveč, da si bolj važne stavke in razlage zapisuje, deloma, da jih bolje razumé, deloma, da si jih ložeje osvoji, deloma pa, da jih ima vedno pred očmi, jih ogleduje, pretresa in posnema. — „Beri s peresom v roci!“ — „Dvakrat bere, kdor piše“, sta že stara pregovora. 3) Naj si bo to ali uno, kar si bral in dobro razumél, je gotovo vse priporočbe vredno, da en ali — več odstavkov prebranega spisa pismeno izdeluješ. Kdor piše, mora misliti. Nikdor pa ne more pisati, česar ne razumé. Po takih pismenih izdelkih, primerjenih prebranemu spisu, lahko berž zapaziš, koliko in pa kje ti še manjka potrebne vaje v tej ali uni znanosti. Po teh kratkih pravilih boš sebe čedalje bolj umel in tudi izobražene pisatelje lahko posnema. Ena sama knjiga, ako jo po omenjenih vodilih prebereš, zavidala ti bode več prida, kakor če jih še toliko brez pomislika le poverhno pregledaš; in za denar, ki si ga za dobre knjige in časopise obrnil, ti gotovo ne bode žal. — Priporočujem ti pa le znanstvene in pa tvojemu stanu primerne knjige, ker gotova resnica je: Hočeš se izobraževati, moraš izobražene pisatelje brati in — posnemati jih. Konečno naj ti še povem, kaj piše slavni Lucij Seneka o branji izobraženih pisateljev. On pravi: „Veliko in preobilo knjig vznemiri duhá. Če tedaj ne moreš toliko brati, kolikor imaš, imej le toliko, kolikor moreš brati. „Jaz bi pa“, boš rekel, „zdej v to, zdej v uno knjigo le enmalo rad pogledal!“ Kdor ima pokvarjen želodec, okuša različne jedila, ktere mu pa ne zdájo, temveč le škodujejo. Beri tedaj le izvrstne pisatelje; ako te pa včasih vendar — le tudi drugi mikajo, poverni se vselej le — k prvim!“ *Ivan T.*

Šolsko blagó.

Iz spisja. Ljubi oče! Približal se je veselí dan, ki sem ga že davno željno pričakoval. Rad bi Vam na tanko povedal, kaj občuti danes moje serce; toda ne vem družega reči: Ljubi oče! Bog Vam daj, da bi bili vedno zdravi in veseli, zadovoljni in srečni, in imejte tudi še za naprej tako radi, kakor danes,

svojega

V Ljubljani —

Toneta.

Ljubeznjiva mati! Vse, kar koli imate radi, in kar koli Vas razveseljuje in osrečuje, Vam vošim vsaki dan, posebno pa danes, ko obhajate svoj veseli god. Bog Vas ohrani še dolgo dolgo zdrave in vesele in dobre

V L o k i —

svoji

hčerki

J o a n i.

Ljuba sestra! Za Tvoj veseli god ti ne morem dati družega vezila, kakor priserčno vošilo s temi le besedicami: Bodi zdrava in vesela; nikoli nobena naj manjša stvarica naj ne žali Tvojega dobrega serca. Tako iz serca želi in Bogá za Te prosí

Tvoj

brat

V T e r n o v e m —

B l a ž e.

Iz dnevnika nekega starega učitelja.

25. febr. Večkrat mi moji prijatli tožijo, da jim učenci radi iz šole ostajajo. To se pri meni le redko zgodi. Danes je bilo prav neugodno vreme, in lej, prišlo je vendar veliko učencev v šolo. Kaj jih neki tako k meni vleče? berž ko ne druge reči, ki jih združujem z naukom, kakor postavim: petje, povesti, podobe i. t. d. Napravil sem si namreč malo zbirko različnih podob iz svetega pisma in nekaj iz naturopisja. Imam pa to navado, da učencem ne pokažem več podob na enkrat, ampak le eno, največ dve ali tri. Otroci so zelo radovedni, in če se jim radovednost naenkrat preveč nasiti, se preobjedo, in več jih reči ne mikajo.

26. febr. Danes je prišel moj tovarš učitelj iz G . . k meni, in me je nagovoril, da bi šel rad v mojo šolo pogledat. Rad mu dovolim, ker sem se že davno prepričal, da je za učence dobro, če pride kterikrat kdo v šolo; samega učitelja se že otroci naveličajo; treba je tedaj, da jih včasih še kdo drugi kaj nagovori; to ima veliko v sebi. Peljal sem tedaj svojega prijatla učitelja v šolo; vidilo se je učencem na bistrih in priljudnih pogledih, kako radi bi se odrezali, ako bi bili vprašani. Najpred začnem jaz izpraševati, potem pa tudi prosim svojega tovarša, da naj jih kaj popraša, in res, odgovarjali so, kakor bi bili orehe stresali, da je bilo kaj. Iz tega se prepričam, kako dobro je, če pride včasih kak ptujec v šolo.

Podučno berilo za mladost.

XIV.

Naravoslovje.

2. Z r a k.

Kako različni in mnogi so božji darovi, ki jih človek in vse stvari na svetu uživajo! Človek dobiva vsakdanji kruh,